

Naturalism is a literary movement that emphasizes observation and the scientific method in the fictional portrayal of reality. Novelists writing in the naturalist mode include Émile Zola (its founder), Guy de Maupassant, Thomas Hardy, Theodore Dreiser, Stephen Crane, and Frank Norris.

ناتورالیسم (طبیعت گرایی): جنبشی ادبی است که بر مشاهده و روش علمی در تجسم داستانی واقعیت تأکید دارد. رمان نویسان این سبک ادبی عبارتند از: امیل زولا (بنیانگذار این جنبش)، گای دی موپاسانت، توماس هاردی، تئودور دریزر، استفان کرن و فرانک نوریس.

Naturalism began as a branch of literary realism, and realism had favored fact, logic, and impersonality over the imaginative, symbolic, and supernatural. Dreiser, Crane, and Norris were also journalists, and thus attempted to immerse themselves in the world of fact via the reporter's assumption of detached observation. Although they considered themselves realists, naturalistic authors selected particular parts of reality: misery, corruption, vice, disease, poverty, prostitution, racism, and violence. They were criticized for being pessimistic and for concentrating excessively on the darker aspects of life.

طبیعت گرایی به عنوان شاخه ای از رئالیسم ادبی آغاز شد. واقع گرایی از حقیقت، منطق و عدم شخصیت ورای عدم تخیل، نمادگرایی و فضیلت جانبداری کرده بود. دریزر، کرن و نوریس روزنامه نگار نیز بودند و در نتیجه کوشیدند تا خود را از طریق فرضیات حرفه خبرنگاری از مشاهدات بی طرفانه، در دنیای حقایق غوطه ور سازند. هر چند آنها خود را نویسندگان واقع گرا و طبیعت گرایی می دانستند که بخش های خاصی از واقعیت را انتخاب نمودند: بدبختی، فساد، گناه، بیماری، فقر، فحشا، نژادپرستی و خشونت. آنها به خاطر بدبینی و تمرکز بیش از حد بر روی جنبه های تاریکتر زندگی مورد انتقاد قرار می گرفتند.

The novel would be an experiment where the author could discover and analyze the forces, or scientific laws, that influenced behavior, and these included emotion, heredity, and environment.

رمان تجربه ای بوده که در آن نویسنده می کوشیده به کشف و تحلیل نیروها یا قوانین علمی بپردازد که بر رفتار تأثیر می گذاشتند: شامل احساسات، توارث و محیط.

Other characteristics of literary naturalism include: detachment, in which the author maintains an impersonal tone and disinterested point of view; determinism, the opposite of free will, in which a character's fate has been decided, even predetermined, by impersonal forces of nature beyond human control; and a sense that the universe itself is indifferent to human life.

سایر ویژگی های طبیعتگرایی ادبی عبارتند از: تفکیک (جداسازی) که در آن نویسنده لحن غیرشخصی و دیدگاه بی غرضانه را حفظ می کند؛ جبرگرایی، نقطه مقابل اراده آزاد، که در آن سرنوشت شخصیت (کاراکتر) مورد قضاوت قرار گرفته است، حتی مقدور شده، توسط نیروهای غیرشخصی طبیعت و رای اراده و اختیار انسان؛ و مصداقی مبنی بر اینکه جهان خود نسبت به زندگی انسان بی تفاوت است.